

รายวิชาภาษาไทย

รหัสวิชา ท๑๔๑๐๑

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔

เรื่อง โอม! พินิจมหาพิจารณา

ครูผู้สอน ครูธีระพล แก้วคำจันทร์

คำไทยใช้ให้ถูก

๑.

ถั่วพลู่

๒.

ถั่วพู

คำไทยใช้ให้ถูก

ถั่วพุ่ม

[ถั่ว-พุ่ม] หมายถึง
(น.) ชื่อชนิดถั่ว
ฝักมีครีบตามยาว ๔ ครีบ
ฝักอ่อนกินได้

ถั่วพู

ทบทวน
ความรู้เดิม

ชวนอ่าน ชวนคิด

บทนี้เน้นใช้ปัญญา
ใคร่ครวญหาด้วยเหตุผล
ไม่หลงเชื่อตามผู้อื่น
รู้ยับยั้งรู้ชั่งใจ

? คำถามชวนคิด

บทร้อยกรองที่ครูนำเสนอ
มีเนื้อหากล่าวถึงอะไร

?? คำถามชวนคิด

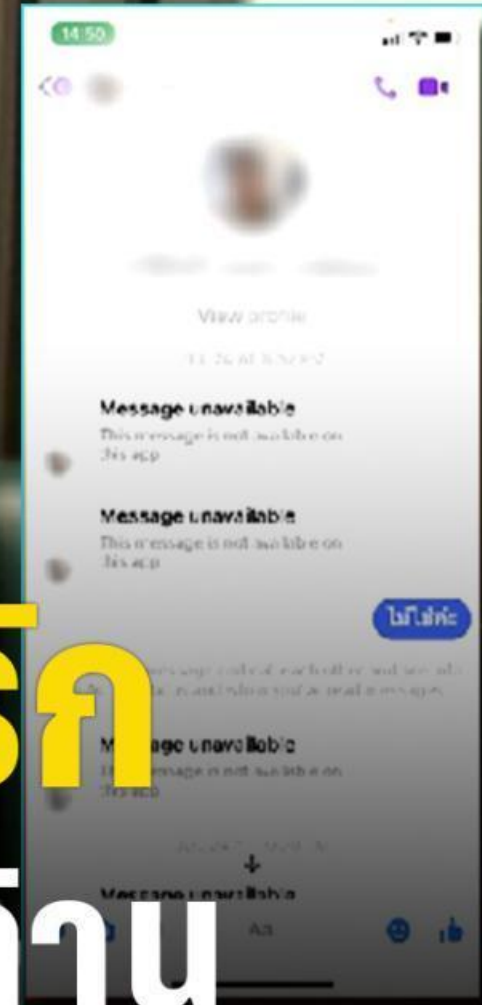
นักเรียนคิดว่าบทร้อยกรองนี้

เตือนสติเรา

ในด้านใดได้บ้าง

ถูกหลอกให้รัก ยายสูญเงิน 18 ล้าน

ดีเยี่ยมผ่าน
แอปพาคู

แท็บสร้างวิมานในอากาศ

หลอกลงทุนในแอปปลอม

ลองเอาเงินจริงแลกคริปโตก่อนเทรด

แอปแสดงผล
หลอกว่าได้กำไร

แลกกลับเป็น
เงินมาใช้จริงๆ
ไม่ได้

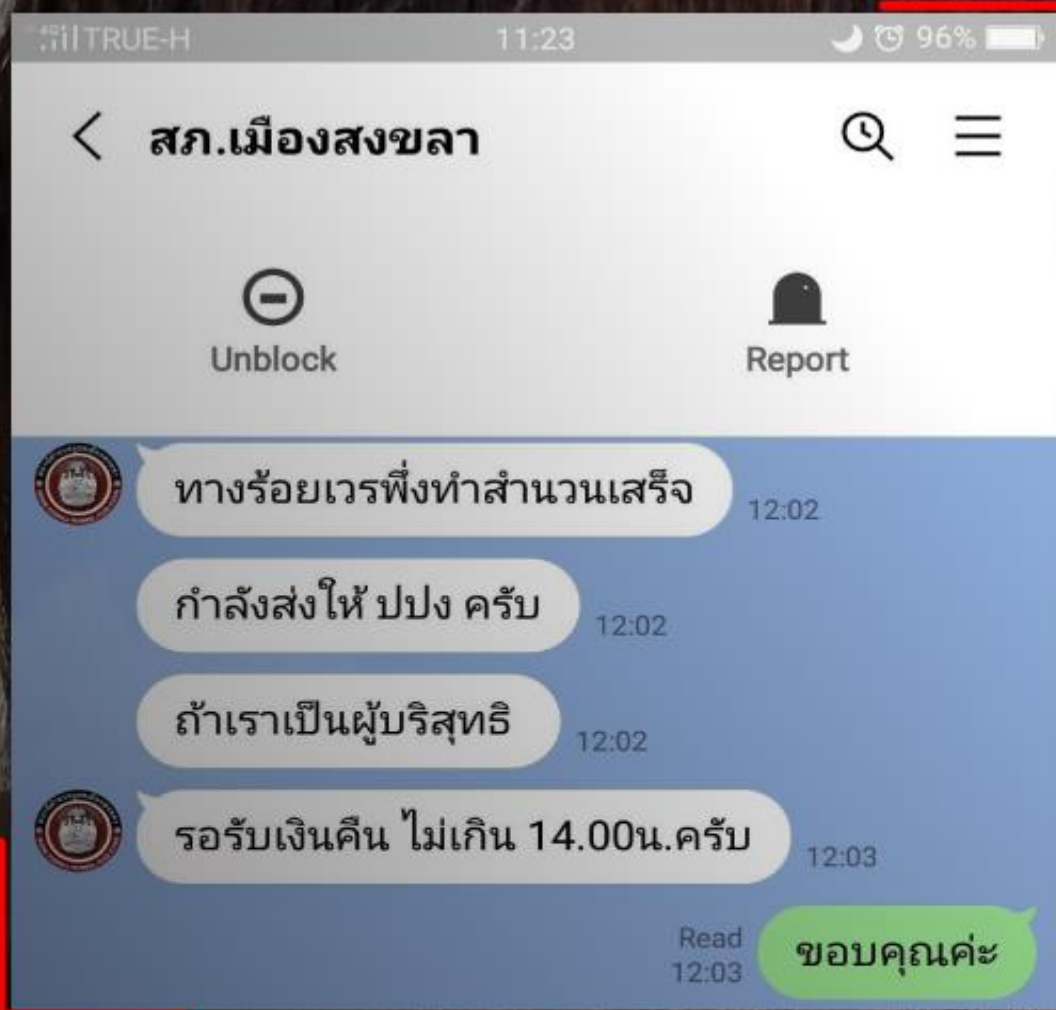
1441
ตำรวจไซเบอร์

บช.สอท.

สูญ 4 แสน!

แก๊งคอลเซ็นเตอร์หลอกออนไลน์เงิน

หลอกเด็กโอนเงิน

จับตาโซเชียล ถูกหลอกเป็นแรงงานข้ามมนุษย์

สองพี่เมียถูกหลอก

ขายแรงงานเว็บพนันในพม่า แจ้งความ ปคม.

จุดประสงค์การเรียนรู้

๑. บอกหลักการพิจารณาข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นได้
๒. วิเคราะห์ข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากการอ่านเรื่อง โอม! พิสูจน์หาพิจารณาได้
๓. มีมารยาทในการอ่าน

เพิ่มเติม
ความรู้ใหม่

? คำถามชวนคิด

“ข้อเท็จจริง”

มีลักษณะอย่างไร

?? คำถามชวนคิด

“ข้อคิดเห็น”

มีลักษณะอย่างไร

โอม! พินิจมหาพิจารณา

๖

โอม! พินิจมหาพิจารณา

บทนี้เน้นใช้ปัญญา
ไม่หลงเชื่อตามผู้คน
ฝึกการคิดเชิงวิจารณ์
สรุปเป็นวัจนวรรคได้

ใคร่ครวญหาด้วยเหตุผล
รู้ยั้งรู้ซึ้งใจ
แยกแยะผ่านข้อสงสัย
เครื่องหมายใส่ถูกเหมาะสม

โอม!

พินิจมหาพิจารณา

ปองสิทธิ์ถามน้องสาวซึ่งนั่งก้มหน้าก้มตาเขียนอยู่

“ยายจิด ทำอะไรนะ ง่วนเชียว วันนี้ไม่ออกไปวิ่งเล่นหรือ ชยันใหญ่ นะเรา” ปองสิทธิ์ถามน้องสาวซึ่งนั่งก้มหน้าก้มตาเขียนอยู่ บนโต๊ะมีกระดาษวางเต็มไปหมด

“พี่ปอง มาช่วยกันหน่อยซิ จะไม่ทันอยู่แล้ว” แทนที่จะตอบคำถาม จิดงามกลับเรียกพี่ชายให้มาช่วย

“ช่วยอะไรล่ะ ไม่บอกแล้วจะรู้ได้ไง” พี่ชายดึงพร้อมกับเดินมาชะโงกหน้าดูว่าน้องสาวทำอะไร

โอม! พินิจมหาพิจารณา

“เขียนอะไรนะ... ‘ถ้าท่านไม่ทำตามนี้ภัยพิบัติจะมาถึงท่านใน ๓ วัน ๗ วัน...’ นี่มันอะไรกันยัยจิด แล้วเขียนอะไรมากมายอย่างนี้ ตั้งไม่รู้กี่แผ่น” พี่ชายถามอย่างแปลกใจ

“ก็นี่แหละ จิดได้รับจดหมายนี้มาจากใครก็ไม่รู้บอกว่าทันทีที่ได้รับ ให้จิดเขียนให้ครบ ๒๕ ฉบับ แล้วส่งทางไปรษณีย์ให้เสร็จภายใน ๗ วัน ไม่เช่นนั้นจะมีอันเป็นไป นี่จิดเพิ่งเขียนได้ ๑๐ ฉบับเอง เหลืออีกตั้ง ๑๕ ฉบับ พี่ปองช่วยน้องหน่อย นะ นะ นะ” จิตงามอ้อน

“ไม่เอาหรือก ยัยจิด เลิกเพื่อเจ้าได้แล้ว เชื้ออะไรกับจดหมายแบบนี้ แล้วดูซิหนังเขียนจนหลังขดหลังแข็ง นึกว่าทำรายงานที่แท่นเขียนจดหมายลูกโซนี่เอง” ปองสิทธิ์บ่นน้องสาว พลังเอื้อมือไปจะรวบรวมกระดาษที่วางเกลื่อนอยู่บนโต๊ะ แต่น้องสาวจับมือไว้แล้วพูดว่า

“พี่ปองนะ ไม่ช่วยแล้วไม่ต้องมาว่า ถอยไปเลย ไม่ต้องมายุ่ง จิดจะรีบเขียนให้เสร็จ แล้วยังต้องจำหน้าของอีก ๒๕ ชอง พรุ่งนี้ต้องไปขอจดบ้านเลขที่จากเพื่อนทั้งห้อง จิดมีอยู่แค่ ๔-๕ คนเองที่สนิทๆ” จิตงามพูดไปบ่นไป มือก็กั้นพี่ชายไว้ไม่ให้มาหยิบกระดาษ

“ยัยจิด เชื่อพี่ลือย่าเสียเวลาเลย มันไร้สาระ”

“ไม่” จิตงามปฏิเสธพี่ชายทันที

“เชื่อสิ” ปองสิทธิ์พยายามโน้มน้าวใจน้องสาว

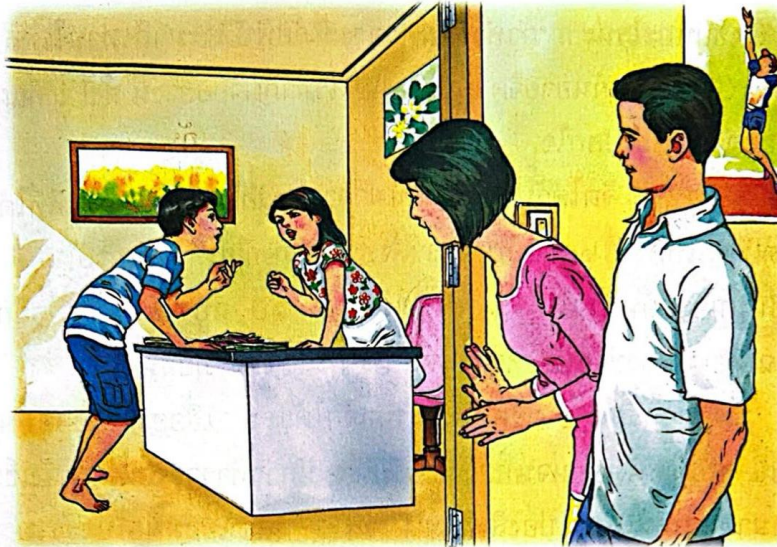
“ไม่...” จิตงามยังคงยืนยันกรานเสียงแข็ง

“สองคนพี่น้องทะเลาะอะไรกันอีกล่ะ โตแล้วยังทะเลาะกันอีกหรือ” แม่ร้องทักพร้อมกับเดินเข้ามากับพ่อ

“คุณแม่ดูพี่ปองซิคะ จิดจะรีบทำงาน ขอให้ช่วยก็ไม่ช่วย กลับมาแกลังจะไม่ให้จิดทำ ถ้าเสร็จไม่ทันเวลาละก็...”

โอม!

พินิจมหาพิจารณา

แม่ร้องทักพร้อมกับเดินเข้ามากับพ่อ

“คุณแม่ครับ ดุยายจิตซีครับ แทนที่จะเอาเวลามาทบทวนบทเรียน จะได้ไม่ต้องหุดาเหลือเวลาใกล้สอบ นี่กลับมานั่งเขียน จ.ม.ล.ช.อะไร ก็ไม่รู้ ๒๕ ฉบับ ส่งไปให้เพื่อน ๒๕ คน แล้วคงจะขยายต่อออกไปอีกคนละ ๒๕ ฉบับ ไม่รู้จบแน่ๆ”

“พี่ปองนะ เขาเรียกว่า จดหมายลูกโซ่ เขาไม่ย่อถันหรอก คำอย่างนี้” จิตงามค้อนพี่ชาย

“พ่อว่าที่พี่เขาพูดก็ถูกนะลูก เราไม่ควรเชื่ออะไรง่ายๆ เพียงเพราะ ถูกชูแค่นี้ มันจะกลายเป็นเครื่องมือของคนที่ไม่หวังดีไปได้” พ่อพูดพลาง ลูบหัวจิตงามเบาๆ

“แม่อีกเคยได้รับนะลูก ไม่ใช่ฉบับเดียว หลายฉบับเขิวแหละ แต่ แม่อีกทั้งไป ไม่เห็นมีอะไรเกิดขึ้น” แม่พูดบ้าง

โอม!

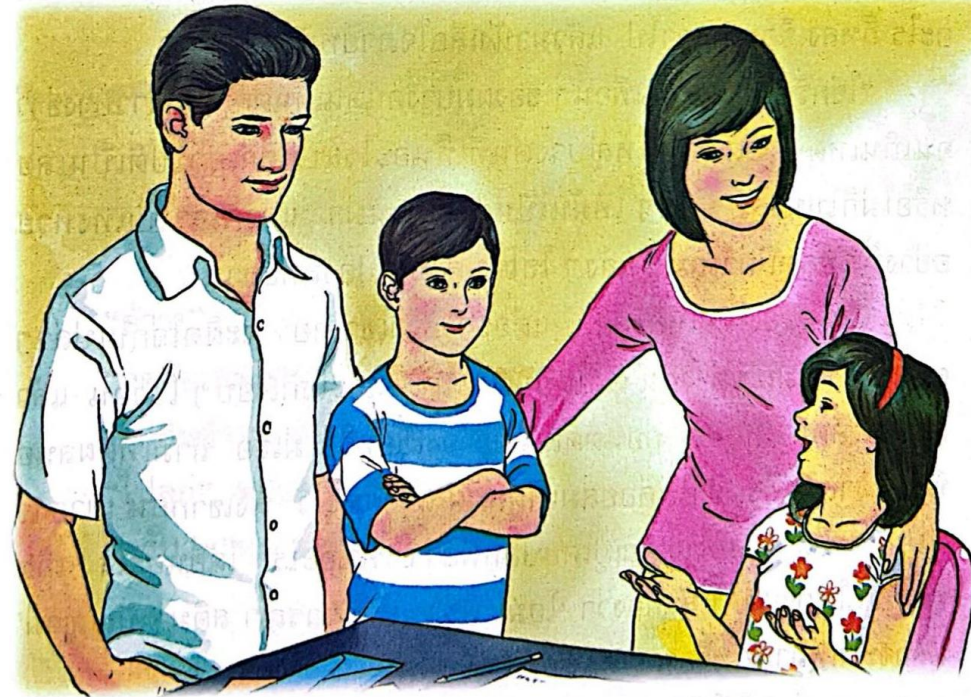
พินิจมหาพิจารณา

คืนคะ “จริงหรือคะ แล้วแม่ได้รับตั้งแต่เมื่อไร” จิตงามหันไปจับมือแม่
พลาถถาม

ตอบ “นานแล้วลูก สมัยแม่ยังเด็กเท่าลูก เขาก็เล่นกันมานานแล้ว ใคร
หลงเชือกก็ก้มหน้าก้มตาเขียนกันไป พอส่งไปให้เพื่อน เพื่อนก็ส่งกลับมาหา
เราอีก วนไปมาไม่รู้จบ จึงเรียกว่าจดหมายลูกโซ่ไง” แม่ตอบ

“จริงๆ หรือคะ แล้วไม่เกิดอะไรขึ้นกับแม่เลยหรือคะ” จิตเล็ก
เขียนดีกว่า ดูซิว่าจะเป็นอย่างไร” จิตงามพูด พลาถผลึกกองกระดาษ
ตรงหน้าออกไปจากตัว

โอม!

พินิจมหาพิจารณา

“ดีแล้วลูก คนเราไม่ควรหลงเชื่ออะไรง่าย ๆ ถ้าเราทำแต่ความดี
สิ่งดี ๆ ก็จะเกิดขึ้นแก่เราเสมอ การไปหวังอะไรลม ๆ แล้ง ๆ หรือหลงเชื่อ
อะไรง่าย ๆ ทำให้เราขาดความเชื่อมั่นในตนเองนะลูก ผลที่เราได้รับย่อม
เกิดจากการกระทำทั้งนั้น ถ้าลูกตั้งใจเรียน หมั่นทบทวนบทเรียนต่าง ๆ
ให้เข้าใจ เวลาสอบลูกก็จะสอบได้ แต่ถ้าลูกมัวไปเล่นหรือทำอย่างอื่น
ไม่สนใจบทเรียน ลูกจะสอบได้อย่างไร” พ่อพูด

“คะพ่อ จิตจะจำไว้และจะทำให้ได้ จะไม่หลงเชื่ออะไรง่าย ๆ” จิตงาม
เงยหน้าขึ้นบอกพ่อและแม่ด้วยท่าทางมุ่งมั่น

“แม่อยากเห็นลูกของแม่ทั้งสองคน เป็นคนที่มีเหตุผล การจะเชื่อ
อะไร เราควรใคร่ครวญและพิจารณาให้ถี่ถ้วน ไม่ใช่สักแต่ว่าใครมาบอก
อะไร ก็หลงเชื่อตามเขาไป แล้วมานั่งเสียใจภายหลัง” แม่พูด

“ใช่ครับแม่ ผมเห็นเพื่อน ๆ ของผมบางคนตื่นเต้นตกใจกับข่าวบางข่าว
จนเกินเหตุ แล้วก็ยังมีผู้ใหญ่บางคนที่เห็นอะไรแปลกก็เอาไปตีเป็นเลข
หรือไม่กี่ไปนั่งลูบ ๆ ขัด ๆ ให้มันเป็นตัวเลขขึ้นมา แล้วก็เอาไปแทงหวย
อย่างนี้เรียกว่า หวังลม ๆ แล้ง ๆ ใช่ไหมครับ” ปองสิทธิ์ถาม

“ก็ทำนองนั้นแหละลูก แต่อย่าไปว่าเขาเลย จะผิดใจกันเปล่า ๆ
คนเรามีความเชื่อต่างกัน เราได้ยินหรือได้เห็นอะไรก็เงิบ ๆ ไว่ก่อน แล้ว
ค่อย ๆ คิดหาเหตุผล ก่อนตัดสินใจว่าจะเชื่อหรือไม่เชื่อ ถ้ามีเหตุผลพอ
ฟังได้เราก็รับฟัง ถ้าไม่ค่อยสมเหตุสมผลเราก็นิ่งไว้ ฟังเขาก่อน เขาอาจ
มีมุมมองที่ต่างออกไป คุณปู่เคยบอกพ่อว่า เห็นอะไร ได้ยินอะไร เกิด
อะไรขึ้นให้ตั้งสติ แล้วท่องว่า ‘โอม! พินิจมหาพิจารณา สติมา ปัญญา มี’
แล้วจะไม่พลาด หรือพลาดก็น้อย” พ่อพูด

“ผมจะจำไว้ใช้บ้างนะครับ เห็นอะไรแล้วคิด ได้ยินอะไรแล้วคิด
ก่อนตัดสินใจ นะจิดนะ” ปองสิทธิ์พูด พลังมองเห็นจิตงาม

โอม!

พินิจมหาพิจารณา

จิตงามพยักหน้ารับยิ้มๆ ทั้งสองคนพูดพร้อมๆ กันว่า
“โอม! พินิจมหาพิจารณา สติมา ปัญญามี”
แม่ยิ้มและโอบบ่าลูกทั้งสองไว้
“แม่ภูมิใจลูกทั้งสองมากจ้ะ” แม่พูด
“พ่อก็เหมือนกัน” พ่อเสริม
“ครับ ผมและน้องจะจำคำที่พ่อ แม่สอนวันนี้ไว้และจะทำตามให้ได้”
ปองสิทธิ์กล่าว
“จิตด้วยค่ะ จิตจะใช้เหตุผลในการตัดสินใจ และจะไม่หลงเชื่ออะไร
ง่ายๆ ว่าแต่จดหมายลูกโซ่นี้ จิตเขียนให้ครบแล้วเอาไปส่งดีไหมคะ”
จิตงามถาม

“อ้าว!” “อ้าว!” “อ้าว!” สามเสียงร้องออกมาพร้อมๆ กัน
“จิตล้อเล่นนะค่ะ ไม่ทำแล้วค่ะ” จิตงามพูดพร้อมกับหัวเราะ
“ไปกินข้าวกันเถอะ เดี่ยวกับข้าวเย็นหมด” แม่พูด
“ไปลูก” พ่อชวน
“ครับ” “ค่ะ” ลูกทั้งสองตอบพร้อมกัน

ของฝากจากครู

ให้หนูคนเก่ง

ของฝากจากครูให้หนูคนเก่ง

บทบาทครูปลายทาง

๑. ครูแจกใบงานที่ ๓ เรื่อง อ่านให้ตีมีข้อเท็จจริง
๒. ครูอธิบายขั้นตอนการทำใบงาน
๓. ครูสังเกตพฤติกรรมการปฏิบัติกิจกรรม
และบันทึกผล

ของฝากจากครูให้หนูคนเก่ง

บทบาทนักเรียนปลายทาง

๑. นักเรียนฟังคำสั่งแจ้งการทำใบงานที่ ๓
เรื่อง อ่านให้ดีมีข้อเท็จจริง
๒. นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมใบงานที่ ๓
เรื่อง อ่านให้ดีมีข้อเท็จจริง

ใบงานที่ ๓ เรื่อง อ่านให้ตีมีข้อเท็จจริง

ตอนที่ ๑ คำชี้แจง อ่านเรื่อง “โอม! พินิจมหาพิจารณา” และทำเครื่องหมายถูก (✓) ในช่องข้อเท็จจริงหรือข้อคิดเห็นจากข้อความต่อไปนี้

ข้อ	ข้อความ	ข้อเท็จจริง	ข้อคิดเห็น
๑.	ถ้าท่านไม่ทำตามนี้ภัยพิบัติจะมาถึงท่านภายใน ๓ วัน ๗ วัน		
๒.	จดหมายลูกโซ่เขาเล่นกันมานานแล้ว ส่งกันไปมาไม่รู้จบสิ้น		
๓.	เราไม่ควรหลงเชื่ออะไรง่าย ๆ ถ้าเราทำแต่ความดีสิ่งดี ๆ ก็เกิดขึ้นแก่เราเสมอ ๆ		
๔.	ผู้ใหญ่บางคนเห็นอะไรแปลก ๆ ก็มักจะเอาไปตีเป็นเลข หรือไม่ก็นั่งลูบ ๆ ชัด ๆ ให้มันเป็นเลขขึ้นมา		
๕.	จิตงามเขียนจดหมายได้ ๑๐ ฉบับจากทั้งหมด ๒๕ ฉบับ		

ใบงานที่ ๓ เรื่อง อ่านให้ตีมีข้อเท็จจริง

ตอนที่ ๒ คำชี้แจง ตอบคำถามต่อไปนี้โดยแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

๑. บทอ่านเรื่องนี้เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับอะไร ให้ข้อคิดอย่างไร

ใบงานที่ ๓ เรื่อง อ่านให้ตีมีข้อเท็จจริง

ตอนที่ ๒ คำชี้แจง ตอบคำถามต่อไปนี้โดยแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

๒. หากนักเรียนได้รับจดหมายลูกโซ่จะทำอย่างไรกับจดหมายนั้น เพราะอะไร

สรุป บทเรียน

เฉลยใบงานที่ ๓ เรื่อง อ่านให้ตีมีข้อเท็จจริง

ตอนที่ ๑ คำชี้แจง อ่านเรื่อง “โอม! พินิจมหาพิจารณา” และทำเครื่องหมายถูก (✓) ในช่องข้อเท็จจริงหรือข้อคิดเห็นจากข้อความต่อไปนี้

ข้อ	ข้อความ	ข้อเท็จจริง	ข้อคิดเห็น
๑.	ถ้าท่านไม่ทำตามนี้ภัยพิบัติจะมาถึงท่านภายใน ๓ วัน ๗ วัน		✓
๒.	จดหมายลูกโซ่เขาเล่นกันมานานแล้ว ส่งกันไปมาไม่รู้จบสิ้น	✓	
๓.	เราไม่ควรหลงเชื่ออะไรง่าย ๆ ถ้าเราทำแต่ความดีสิ่งดี ๆ ก็จะเกิดขึ้นแก่เราเสมอ ๆ		✓
๔.	ผู้ใหญ่บางคนเห็นอะไรแปลก ๆ ก็มักจะเอาไปตีเป็นเลข หรือไม่ก็นั่งลูบ ๆ ชัด ๆ ให้มันเป็นเลขขึ้นมา		✓
๕.	จิตงามเขียนจดหมายได้ ๑๐ ฉบับจากทั้งหมด ๒๕ ฉบับ	✓	

เฉลยใบงานที่ ๓ เรื่อง อ่านให้ตีมีข้อเท็จจริง

ตอนที่ ๒ คำชี้แจง ตอบคำถามต่อไปนี้โดยแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

๑. บทอ่านเรื่องนี้เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับอะไร ให้ข้อคิดอย่างไร

*การส่งจดหมายลูกโซ่ต่อกันไปเป็นทอด ๆ โดยไม่รู้จบสิ้น ข้อคิดที่ได้
คือ เราไม่ควรหลงเชื่ออะไรง่าย ๆ ควรใช้เหตุผลในการตัดสินใจเชื่อถือสิ่งใด
และควรพิจารณาผลกระทบให้ถี่ถ้วน เพราะการเชื่ออะไรง่าย ๆ อาจนำมา
ซึ่งผลเสียตามหลัง*

เฉลยใบงานที่ ๓ เรื่อง อ่านให้ตีมีข้อเท็จจริง

ตอนที่ ๒ คำชี้แจง ตอบคำถามต่อไปนี้โดยแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

๒. หากนักเรียนได้รับจดหมายลูกโซ่จะทำอย่างไรกับจดหมายนั้น เพราะอะไร

๑) ทำลายจดหมายนั้น เพราะเป็นจดหมายหลอกลวงให้คนเชื่อ

๒) นำจดหมายไปจัดทำป้ายนิเทศเพื่อให้ความรู้กับบุคคลอื่นไม่ให้หลงเชื่อ

๓) รณรงค์หรือประชาสัมพันธ์ไม่ให้คนหลงเชื่อจดหมายลูกโซ่ด้วยวิธีการ

ต่าง ๆ เช่น เดินขบวน หรือจัดทำรายการเสียงตามสายในโรงเรียน

เตือนภัย

จดหมายลูกโซ่ออนไลน์

ในทุกวัน ไม่ว่าจะเด็กหรือผู้สูงอายุ
อาจได้รับสื่อที่ไม่เหมาะสมต่อการเรียนรู้
หรืออาจจะได้รับจดหมายลูกโซ่ที่มีข้อความชักจูง
ให้มีพฤติกรรมที่แปลกไป ที่อาจเป็นอันตราย
เช่น บังคับให้ส่งต่อหากไม่ทำจะต้องตาย
ทำให้มีผลต่อความรู้สึกผู้รับที่ไม่ทันคิดไตร่ตรอง
ควรระวัง และป้องกันไว้ก่อน จะเป็นการดีที่สุด

ภาพจาก Anti-Fake News Center Thailand

<https://www.facebook.com/photo/?fbid=480330496734462&set=a.113638500070332>

ที่มา : กองปราบปราม

สิ่งที่โรงเรียนปลายทางต้องเตรียม

๑. บัตรคำ
๒. ใบความรู้ที่ ๒ เรื่อง ประโยคเพื่อการสื่อสาร
๓. ใบงานที่ ๔ เรื่อง ประโยคบอกให้ทราบ
ประโยคเสนอแนะ ประโยคคำสั่ง

สามารถดาวน์โหลดได้ที่ www.dltv.ac.th

บทเรียนครั้งต่อไป

ประโยคเพื่อการสื่อสาร (๑)

รายวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔

สามารถดาวน์โหลดได้ที่ www.dltv.ac.th

